

LÁ THƯ MỤC VỤ

Cộng sản đúng là bậc thầy ‘phù thủy’ cao tay ẩn trong việc giam giữ tù nhân. Cao tay ở chỗ là cộng sản sẵn sàng giết lầm hơn bỏ sót; cao tay vì họ đã học hỏi từ nhiều bậc thầy như Liên Bang Xô Viết, như Cộng Sản Trung Hoa, và cả Đức Quốc Xã nữa ! Các nhà tù của cộng sản vừa có lợi về kinh tế vì ít tốn kém cho ngân sách quốc gia lại vừa chắc cú vì ngoại trừ trường hợp hối lộ để được thả về còn số tù nhân trốn thoát thành công, theo nhận xét của nhiều người, là không đầy 1 % . Thiết tưởng không cần bàn về việc giam giữ tù nhân có lợi cho kinh tế (lao động thật nhiều mà ăn thật ít), mà chỉ đề cập đến những biện pháp khắc khe mà cộng sản áp dụng không nương tay trên các tù nhân để giam giữ họ trong bốn bức tường mà họ không tài nào thoát ra được.

Cộng sản áp dụng hai mặt của chữ ‘bình an’, nghĩa là vừa làm cho tù nhân không bao giờ có bình an lại vừa ru ngủ tù nhân trong giấc mơ bình an giả tạo. Hết chuyển trại đến đổi nhà, hết đổi nhà đến chuyển dịch chỗ nằm, hết đổi chỗ nằm đến ‘biên chế’ đội, hết ‘biên chế’ đội đến đổi người coi tù, hết đổi coi tù đến thay đổi trưởng...Rồi thường xuyên khám phòng, lục tung đồ đạc vớt ra ngoài sân, khám từng con chí con rận...Người tù không bao giờ được ‘an thân’ vì phải đề phòng luôn luôn. Tệ hơn thế là việc tạo bầu khí nghi ngờ lẫn nhau giữa các tù nhân bằng cách tách anh này ra khỏi đội để gặp riêng, hoặc tỏ ra tin dùng anh khác cách công khai...Mặt khác, trong trại nhận được khá nhiều tin tức từ bên ngoài liên quan đến Hiệp Hội Ân Xá Quốc Tế sẽ can thiệp để cứu tù, tổ chức Nhân Quyền của Liên Hiệp Quốc sẽ viếng thăm trại nay mai, tổ chức H.O của Mỹ sẽ bỏ tiền ra chuộc các tù nhân với giá tiền khá cao, tổ chức Phục Quốc của Cựu Đề Đốc Hoàng Cơ Minh đã tán công và giải cứu tù nhân ở trại X hay trại Y... Tất cả chỉ là ‘tin vịt’ do cộng sản tung vào trại để ru ngủ anh em !

Có 7 vị anh hùng đã không chấp nhận để chính mình bị ru ngủ mà can đảm tìm con đường sống giữa cái chết, đó là : Đại úy Đặng Ly Thông (Trường Anh Ngữ Quân Đội), Đại úy Lê Thái Chân (Pháo Binh Dù), Trung úy Nguyễn Duy Đức (Biệt Động Quân), Trung úy Nguyễn Ngọc Bửu (Thủy Quân Lục Chiến), Trung úy Trần Lưu Uy (Phi công F5E), Trung úy Nguyễn Văn Minh (Thủy Quân Lục Chiến) và Trung úy Nguyễn Hồng Quân (Phóng viên Chiêu Hồi). Câu chuyện cướp súng vượt trại của 7 vị anh hùng ấy xảy ra như chuyện phim vậy.

Mỗi lần dẫn tù từ trại đi ‘lao động’ luôn luôn có một quản giáo mang súng ngắn và hai vệ binh mang súng dài đi kèm. Nhưng vào buổi chiều ngày 13 tháng 11 năm 1980, đội 14 của các vị nêu trên chỉ có một quản giáo và một vệ binh đi kèm. Vì đã có chuẩn bị từ trước, nên thấy đây là cơ hội tốt. Bởi vậy thừa lúc giải lao, chỉ có một vệ binh đứng gần, một anh bèn dùng xẻng đập vào đầu tên vệ binh lăn ra bất tỉnh. Các anh em cướp súng rồi hè nhau tẩu thoát về phía chân núi. Tên quản giáo đằng xa thấy động định chạy lại thì anh em liền nổ một phát súng chỉ thiên, tên này hoảng sợ quay đầu về hướng trại chạy thục mạng. Hơn tuần lễ trôi qua, tù nhân trong trại rất vui mừng tưởng đâu vụ trốn trại đã thành công. Nào hay mấy tuần sau có điện từ Tuy Hoà gọi trại cho người tới nhận diện 6 xác chết. Một anh tù hình sự đi theo đám công an có nhiệm vụ chôn cất đã kể lại rằng: Một toán du kích người Thượng phát hiện có 6 người, 1 người đang ngồi trên bờ, bên cạnh để 2 khẩu súng, 1 khẩu CKC và 1 khẩu AK, còn 5 người kia đang tắm dưới suối. Toán du kích này đoán ngay là tù trốn trại từ A 20 vì chúng đã được báo động từ trước. Lập tức chúng liền nổ súng bất ngờ làm anh em trở tay không kịp ! Đại úy Lê Thái Chân vì là sĩ quan pháo binh đi trước dẫn đường nên thoát chết. Nghe tiếng súng nổ, biết chuyện chẳng lành xảy ra, ông tìm đường trốn khỏi vùng đó. Ít lâu sau ông cũng bị bắt trở lại và bị kêu án 18 năm tù. Đại úy Lê Thái Chân được thả ra năm 1995 và qua Mỹ năm 1999, định cư ở thành phố Utica, tiểu bang New York.

Nhân loại đi tìm bình an sao gian truân quá ! Chính Chúa Giêsu là sự bình an sao ít thấy ai tìm ? Người đã đến và **“chạnh lòng thương”** hết mọi người nghĩa là không trừ ai. Giữa những thất bại của cuộc đời, trước những bệnh tật trên thân xác, đối diện với những cái chết của người thân yêu, vật lộn với những cám dỗ của thân phận yếu đuối khiến tâm hồn mất bình an...xin hãy chạy đến trút hết lên Chúa Giêsu, rồi phó hết cho Ngài với lòng tin tưởng vì Ngài lúc nào cũng **“chạnh lòng thương”** các con cái Ngài. *Linh mục Phạm Quang Hồng.*

